

jur. Crav. in consil. 114. num. 6. & in consil. 120. num. 3. 19 metus caus. Est enim expressum fortius, & potentius tacito. Si ex pluribus ss. de suis & legit. Abb. in capit. si diligent. num. 25. de foro compet. Dec. in l. i. in quarto notab. C. qui admittit, & in l. non vult hæresce. num. 10. ff. de reg. iur. & idem in rubr. extra de consil. num. 2. Et ad huius declarationis explanationem, aliqua etiam dicimus infra. l. i. in praf. 45. vbi agemus, quando tacens consentire præsumatur.

Declaratur primo, vt non procedat hæc præsumptio, quando maritus, vel pater iam est minatus, & quod eam afficeret verberibus, nisi consensum præstaret. Nam tunc subsequutus consensus præsumitur metu adhibitus. Ita Bart. in l. i. §. quæ oneranda. ff. quarum rerata actio non detur. Arct. in consil. 24. num. 7. Dec. in l. omnibus causa pro facto. num. 2. ff. de regu. iur. in l. pater nouissima. num. 10. C. de pæt. & in c. vlt. de appell. A/c. in c. cum contingat. n. i. vers. 2. amplia. de iure iur. Gramm. in decisio. 103. num. 65. & Did. in epitome de sponsa. parte 2. §. 3. num. 4. qui in ultimis verbis d. §. 3. scribit idem esse, quæ 12. do & preces importunæ adhibitæ fuerunt ex traditione Affic. in dec. 69.

Declaratur secundò, vt non procedat prædicta sententia, quando talis ac tanta esset reuerentia pro persona conditione, vt iudex astimare posset metu verè illam cōsensisse, sicut ex Socino Iun. consil. 47. numer. 33. libr. 3. scripti in commentarijs de arbitrar. iudicium libr. 2. casu 136. num. 8.

Declaratur tertio, vt non habeat locum prædicta sententia, quando & ex eo consensu enormis laſio orta est. Nam tunc metu præsumitur adhibitus. Ita Caſtr. in cōf. 174. contra superius. n. 4. lib. 1. Aretin. in consil. 24. num. 9. Soc. Sen. in consil. 263. col. 3. num. 4. lib. 2. Ruin. in consil. 170. nu. 17. lib. 1. & in consil. 60. nu. 18. lib. 3. Dec. in cap. causam matrimonij. n. 7. in fin. de offi. deleg. Capic. in de cī. 159. num. 34. A/c. in cap. cōm contingat. n. 2. de iure iur. Soc. Iun. in consil. 67. num. 39. & in consil. 77. n. 124. lib. 2. Alba in consil. 77. num. 21. & in consil. 104. nu. 4. Crauet. in consil. 11. col. pen. in consil. 114. num. 1. C. ph. in consil. 3. 4. num. 31. & in consil. 141. num. 39. libro. 1. Gram. in decisio. 103. num. 65. Rolan. in consil. vlt. nu. 131. lib. 4. & Didac. in epitome de sponsa. par. 2. cap. 3. §. 6. nu. 4. qui subiungit ex sententia Caſtr. Aretin. & Crauettæ p̄act. in locis, procedere etiam, quando adhibitæ fuisse iuramentum. Et aliqua ad declarationem scripti in d. li. 2. de arbit. iudic. casu 136. n. 9.

13 Declaratur quartò, vt locum non habeat, quando & lex prædicaret ex tacito consensu. Nam tunc solus timor reuerentialis sufficit, & præsumatur consensus ille meticulosus. Ita Bar. in l. quæ dotis. num. 12. ff. soluto matrimon. & in l. interpositas. num. 4. C. de transact. Bald. in l. si fine. C. ad S. C. Velleia. Dec. in ca. causam matrimon. num. 7. ff. de off. deleg. & A/c. in c. cum contingat. num. 1. de iure iur. Nec obstat quod ab hac opinione dissentiant Abb. & Butr. in cap. nonne. de præsumpt. Alex. in l. interpositas. col. vltim. C. de transact. & in l. quæ dotis. ff. soluto matrimon. & ibid. Iaf. numer. 96. Nam horum argumentis satisfacit Dec. in d. l. causam matrimon. qui inquit text. in c. vñico. §. porro. de despōn. impub. lib. 6. procedere, quia actus ille non credebatur præsumere filio, cum præsumatur & patrem recte consuluisse filio. iuxta l. nec in ea. §. 1. ff. ad leg. l. l. de adulter. Et in specie probat. sed ea quæ. ff. de sponsal. Cum dixit, tum filiam & posse à patre dissentire, cum ei indignum moribus, & turpem sponsum elegit. Non etiam virget ratio illa, qua Abbas, & sequaces vñi sunt, quod si metus reuerentialis non impedit consensum expressum, non etiam videtur impedire tacitum, cum eadem sit virtus taciti, & expressi. cum quid. ff. si cert. petat. Nam respondet 18 ex eiusdem Decij sententia, consensum & tacitum facilius expresso tolli, & impediri. Innoc. in c. i. extra quod

S V M M A R I V M.

1 Contractus initus interuenientibus sanguine coniunctis, & affinis, metus factus non præsumitur. Idem si solus interueniat index. num. 6. Quod & in ultimis voluntatibus habet locum. num. 7.

Hancet tam fortem præsumptionem esse, vt duobus testib. contraria nequeat probari. n. 8.

Nisi tamen persona talis sit, quæ etiam amicis presentibus metu queat inferre. num. 9.

Aut adit etiam enormis laſio. n. 10.

2 Tutores gerentes negotiorum pupillorum, coram propinquis expere dire debent, ut tutores sint.

3 Propinquorum presentia verum tollat præsumptionem dolii.

4 Loqui secundum veritatem aliud est, aliud facere verba secundum præsumptionem.

5 Mulierum aut minorum in contractibus, cur statuta propinquorum presentiam requirant.

P R A E S U M P T . CXXVIII.

Supero præsumptione scriptis, metum non præsumi ob solam reverentiam, vt actus reſcindatur. Nunc dicimus, omnem alium metum, vel dolum non præsumi in eo, qui & contraxit interuenientibus sanguine coniunctis, & affinis, vt uno verbo etiam supra attingimus. Hanc præsumptionem probat l. transactionem quæ dominij. C. de transact. vbi Doct. præsett. Iaf. nu. 1. Bar. in l. frater à fratre. num. 51. ff. de cond. indeb. Bald. in l. Polla. C. de his, quibus vt indig. & in l. Co. de prædijs decurio. lib. 10. Ange. in consil. 215. Thema tale est. Alex. in l. si cum dotem. §. eo tempore. ff. solut. matrimon. Soc. Sen. in consil. 263. col. 6. num. 18. versic. fed adhuc videntur. lib. 2. Dec. in l. singularia. num. 10. ff. si cert. pera. & in consil. 22. num. 3. in consil. 448. num. 14. & in consil. 463. num. 7. Cur. Sen. in consil. 3. 4. super contingentia. col. 5. vers. comprobantur præmissa. Iaf. in l. bonoru. num. 4. C. qui admittit. Petrasancta in sing. 57. Ruin. in consil. 170. num. 17. lib. 1. & in consil. 122. num. 12. lib. 4. & in consil. 51. num. 13. lib. 5. Mar. in sing. 47. præsentia. Paris. in consil. 96. numer. 39. lib. 1. & in consil. 88. num. 35. libro 3. Boer. quest. 100. num. 7. A/c. in tra. de præsumpt. reg. 1. præsumpt. 21. & ibidem Nic. Arelatan. in additio. Crauet. in consil. 114. n. 3. & Gramm. in decisio. 66. num. 9.

2 Hinc cautelam præbutit tutoribus Cepolla in cautela 24. incipit, ratione, quod quando & negotium aliquod propter pupilli gerunt, curent illud expediri coram propinquis, & amicis pupillorum, ne si contingat illos conqueri metu, vel dolo inducitos esse ad contrahendum, utatores ipsi molestia afficiantur à pupillis ipsiis, vel à pupillorum aduersariis, atque ita huius sententia auctorem citat Baldum in d. l. Polla. C. de his quibus vt indigis, & idem ibi annotarunt Caſtr. & Iaf. num. 7. qui manifeste censuerunt, omnem dolum abesse, præsumi in tute, qui presentibus confanguineis, & amicis pupilli contraxit. Idem docuit Iaf. in l. i. in fine. C. de transact. & respondit

Liber Tertius.

spondit Curt. sen. in consil. 44. super contingentia. col. 5.

versic. comprobantur præmissa. Idem si pierunt Petrasancta. in sing. 57. & Mar. in singul. 417. præsentia. in fine.

Caterum Alc. in tract. de præsumpt. reg. 1. præsumpt. 21.

admittit quidem præsumptionem hanc quod metum, non autem quod dolum. Inquit ille, quod simplex propinquorum præsentia non tollit præsumptionem dolii,

quia verisimiliter propinqui illi potuerunt ignorare cōfiliū tutoris, ad quem principaliter pertinebat. argu. l.

vlt. ff. vbi pupil. educari debeat. & l. i. §. denunciare. ff. de

ventre inficien. Hæc Alciati consideratio vera non est,

Cum verisimilius sit, propinquos hos pro suo officio, &

munere, diligenter vti, vt intelligent, an dolus ois absit,

absitque omnis fraus, & metus, est sane præsumptio, qd

quilibet sit vir bonus, & diligens. l. cum pater. §. rogo. de

leg. 2. & l. omnimodo. in prin. vbi glo. C. de inoffic. testa.

Non etiam obstat duæ considerationes Alciati ad leg.

transactionem, cum dixit, illam loqui in metu, qui à do-

lo differt. Cum possit quiescere aperte, & coram populo decipi. l. i. in princ. ff. de dolo, quod in metu non con-

tinet. Nam respondet, fieri quidem posse, quod dolo

quis etiam coram populo decipiatur, cum magna esse,

possit aliquis calliditas, & versutia. l. i. ff. de dolo, sed di-

cimus non esse verisimile, atque ita non præsumi. Aliud

est secundum ipsum & veritatem loqui, iuxta quam ar-

gumentatur Alciatus. Aliud est secundum ipsum præ-

sumptionem verba facere, sicut de ea nos agimus. Non

etiam obstat secunda consideratio Alciati, cum dixit,

quod sicut non obstante tali præsentia admittuntur a-

pertissime probationes, vt tradunt glos. & Docto. in d. l.

transactionem. Ita admissi debent præsumptiones iuriis,

que illis apertissimis probationibus æquipollent. I. Im-

perator. de leg. 1. Non inquit, obstat hec consideratio,

quod oquidem (vt diximus) nulla h. c. repugnat præsum-

ptio, immo stat propinquorum præsentia, vt supra demon-

strauimus. Ex prædicta quoque iuris præsumptione in-

fertur ratio, quare statuta requirant in contractib. mu-

lierum, vel minorum præsentiam propinquorum. Est fa-

nē & ratio, quia ex eorum præsentia tollitur omnis præ-

sumptio metus, & dolus, cuti rationem hanc perpendit

Bar. & Bald. in d. l. transact. C. de transact. Idem Bald. in

1.2. q. 9. C. de recin. vend. & in l. 2. ad fi. C. de adopt. Iaf. in d. l. transact. nu. 3. Cum vero statuta requirant in con-

tractibus minorum, vel mulierum propinquorum con-

sumptum, id ea ratione constitutum est, quia præsumptio

est, quod prox. mores ij erunt diligētores, ne f. aus, vel

dolus aliquis committatur, ex quo ad eos pertinet suc-

cessio illius minoris, vel mulieris. Ira Bart. & Bald. in d. l.

transact. & ibi. Iaf. n. 3. subiectunt, &c.

Extenditur primo hæc præsumptio, vt locum habeat

non solum, quod oquidem interuenit præsentia propinquorum,

sed etiam quando interuenit præsentia propinquorum,

Bartol. in l. i. frater a fratre. num. 51. ff. de condic. indeb. & in l.

1. C. de prædijs decurio. l. b. 10. Ang. & Imol. in l. i. §. fuit

quæsumum. ff. ad Trebel. Alex. in consil. 80. col. 2. lib. 5. Iaf.

in d. l. transact. num. 1. C. de transact. post Alex. ibid. in fi.

Barbat. in consil. 53. col. 6. lib. 2. Curt. ion. in consil. 67. nu.

3. in fi. Petrasancta. in sing. 57. Paris. in consil. 10. nu. 53. lib.

1. Crau. in consil. 14. n. 4. Gram. in decisio. 66. nu. 10. & ibi-

dem. num. 25. declarat non sufficere, quando hic index,

vel prætor interuenit tanquam testis. Idem Gramm. in

decisio. 103. num. 62.

Extenditur secundò, vt præsumptio ista locum habeat

non solum, in contractibus, sed etiam in vltimis dispo-

sitionibus, si enim quis præsentibus propinquis, & fan-

guine coniunctis, testamentum conficit, præsumitur sua

sporta, non autem dolo, & metu compulsa sit disponere.

Ita Bald. in l. i. num. 8. in fi. C. si quis al. quem testari

prohib. & Nic. Arelat. in addit. ad Alcia. in tra. de præ-

sumpt. reg. 1. præsumpt. 21.

Præsumpt. CXXVI. 511

Extenditur tertio, vt locum habeat, etiam si dñorum

testimonia & vellet probare hæc mulier, vel minor, quod

metu confenserint. Nam testimonium duorum non suf-

ficit. Ita Spec. in tit. de probat. vlt. in fi. Bal. & Caſtr. in l.

transact. C. de transact. Cur. Sen. in consil. 44. super contin-

gentia. col. 6. ver. & benefacit. Et Marſil. in singul. 528. &

Gram. in decisio. 103. num. 65.

Declaratur primo, vt non habeat locum hæc præsum-

ptio, quando & persona, cum qua actus celebratur, eiusmodi est, vt verisimiliter inferte possit metu etiā præ-

- Solusque confessus non infert titulum, ut cessio vera præsumatur.
- 30 Titulus dicitur satis constare, quando ex coniecturis colligi potest.
- 31 Emptio, & venditio præsumitur, ubi sit mentio de pretio.
- 32 Expressio quando requiriatur, sufficit præsumptio.
- Idque ampliatur etiam quando titulus superuenit. n. 33.
- Item, etiam si confit per solam confessionem de iusto titulo oneroso num. 34.
- Limitatur tamen, quando constat de titulo lucrativo, etiam per solam partium confessionem. n. 35.
- 36 Actiones cessae potentiori, præsumi faciunt cessionem simulatam.
- Limitatur tamen, quando cessio esset facta potentiori coniunctio sanguine. num. 39.
- Limitatur etiam, ut ob crimen carceratus possit fisco cedere suas actiones, aduersus suos debitores. n. 41.
- 37 Potentior ille dicitur, qui potest aduersarium terrere.
- 38 Potentior an datur is, qui difficultus conueniri potest, iudicis arbitrio relinquitur.
- 40 Emphytensis reliqui potest filii, & descendantibus potentioribus.
- 42 Præsentia, & taciturnitas eius, contra quem ceduntur actiones, tollit præsumptionem simulationis contractus.
- Nec non cesso iurium, & actionum accessoriæ facta, ratione precedentis contractus. n. scq.

P R A E S V M P T . C X X I X .

Litium redemptores curare solent, quo magis vexent eos, qui lites execrantur, actiones sibi cedi, quare lex tñ multum de his suspicatur, statuitque multis coniecturis, & præsumptionibus detegi posse factas, & simulatas cessiones, qua sic detectæ, irritæ, & inanes fiunt.

Prima itaque est præsumptio, & coniectura, quando constat cessionem factam tñ fuisse iuri, modicoque pretio. Nam tunc cesso simulata præsumitur, quatenus excedit numeratam quantitatem, pro qua sola actio conceditur cessionario. Ita statuit Anastasius in l. per diuersas. C. mandati. illis verbis, Ita tamen, vt si quis datis pecunij huiusmodi subierit cessionem, vñque ad ipsam tantummodo solitarum pecuniarum quantitatem, & vñrarum, eius actiones exercere permittatur. Hæc Anastasius, qui hanc edidit constitutionem inodium redimenti litis, sicuti manifesta eius verba significant, & responderunt Soc. Iun. in consil. 48. num. 6. lib. 3. & Alc. in respon. 124. num. 9. Horum enim redemptorum officiū odiosum, & inuidiosum rectè appellat Cuiaciens in l. 8. obseruat. ca. 31. qui de his egregia aliqua memoria prodidit. Hanc esse tñ iuris præsumptionem scriperunt Ioa. Andri, in additionibus ad Spec. in tit. de præsumpt. §. species. num. 5. vers. In prædic. concor. Capolla in tract. de simulatione contractuum. nu. 99. & Alc. in respon. 124. num. 13. His declaratur statutum Papia 135. in ciuilib. rubr. de cessione iurium, &c. dum statuit, pretium debe re actualiter numerari. Nec quale pretium esse debeat, apparente, intelligi debet de iusto, & legitimo. Pretij est inuitus tñ consideratur, quando deductis impensis, que fieri possent ad consequendam rem, cuius actiones cessæ sunt, adhuc tenue appareat pretium. Ita Bart. in dic. l. per diuersas. num. 6. & ibidem Bald. num. 10. post gloss. ibi, atque ita actio estimari debet, deducta impensa, quæ fieri posset ad rei consecutionem. Et idem scriperunt Baldus, & reliqui in d.l. per diuersas. Castr. in consil. 393. Pro evidencia dicendorum. colum. ultim. libro 2. Rom. in consil. 86. nume. 10. Ioan. Milis in reportorio, in verbo, præsumitur cesso, & alij relati ab Antonio Gabriele, in lib. 2. concl. in tit. de action. concl. 5. n. 34. qui alia ad rem scripsit, sic & Soc. Iun. in consil. 104. n. 4. l. 3. Ego vero in lib. 2. de arbitri, iud. casu 245. scripsi esse iudicii arbitriariū

- Extenditur primò, vt locū etiam habeat hæc præsumptio, & legi dispositio, quando pro parte venditur, & pro parte permutatur. Nam adhuc si habita rei aestimatione, vñ cum illa parte pretij, appetet de eius tenuitate, adhuc cesso simulata præsumitur. Ita scriperunt Bar. in d.l. per diuersas. num. 6. & Bald. in l. vlt. col. 2. vers. sed nunquid lex. C. mandati. & idem Bald. in l. 1. col. 4. C. de action. & obligat. Idem est quando concessio facta fuit pro parte titulo vñditionis, & pro altera parte titulo donationis. Ita Gozad. in consil. 3. n. 24.
- Extenditur secundò, vt locum habeat etiam in hereditatis venditore, emptoreque. Nam sic vendens, cedensque actiones hereditarias, non evitare præsumptionem simulata, sicutque cessionis. Ita Bart. in d.l. per diuersas. num. 23. & ibidem Bald. num. 8. & Ruin. consil. 17. num. 16. lib. 1. Ceterum ab his dissentit Salic. in d.l. per diuersas. quæst. 7.
- Extenditur tertio, vt procedat tñ etiam in promissione de cedendo. Nam, & illa præsumitur simulata, & consequenter non valet. Ruin. in consil. 145. in fine. lib. 1. & Ant. Gabr. in lib. 2. conclusionum. in tit. de actionib. conclus. 5. num. 5.
- 8 Extenditur quartò, vt locum habeat etiam si tñ cesso ipsa sit iuramento confirmata. Nam adhuc simulata præsumitur. Ita in specie respondit Gozad. in consil. 3. num. 29. Et confert quod diximus supra in præsumpt. 122. contrarium sceneratum non confirmari iuramento conclus. 5. num. 5. His intelligimus statutum prædictum Papia, de cessione iurium esse correctiorum iuris communis, ex quo disponit, iuramento confirmandam esse cessionem. Iuramentum tamen a statuto requisitum debet formaliter præstari, nec sufficiet dicere iurasse, vt statutum disponit. Ita Socin. Sen. in consil. 24. lib. 1. & Dec. in l. lecta. num. 14. ff. si cert. petat. Alba in consil. 70. num. 7. Plot. in l. si quando. num. 264. & 865. C. vnde vi. & Rimi. un. in consil. 967. num. 5. 1. veri. secundo dico. lib. 3. & hos secutus sum in consil. 45. num. 29. lib. 5. Existimo tamen neesse minimè esse hoc iuramentum præstari debere verbis ipsis formalibus à statuto, & nouis constitutionibus Mediolani recitatis, sicuti respondi in consil. 261. num. 42. vers. respondet secundo, lib. 3. post Petrum Antonium Anguolam in consil. 1. num. 10. vers. præterea licet, lib. 1. Porro an prædictum iuramentum tollat prouisionem dicti statuti etiam contra tertium, explicant Castr. in consil. 194. Notorium. lib. 1. Alex. in consil. 55. col. pen. lib. 1. Curi. Sen. in consil. 78. col. 5. & Corn. in consil. 78. n. 7. & consil. 135. n. 5. lib. 1.
- Declaratur primò, vt locum non habeat certis in causis, tñ in quibus lex non præsumit simulationē in cessione actionum. Qui sanè causas enumerantur in d.l. per diuersas, & à Doctoribus nostris comprobantur.
- 10 Et primus est casus in cessione tñ actionum facta inter coheredes. Ita probat text. d.l. per diuersas. ibi, exceptis s. cessionibus, quas inter coheredes pro actionibus hereditariis fieri contingit. Et ibidem annotarunt Bartol. & Bald. & Salic. col. 2. Alc. in respo. 124. n. 2. & Gabr. in d. conclus. 5. num. 6. Et cum iure hoc communi conuenit statutū prædictum Papia rubr. de cessione iurium.
- 11 Secundus est casus, quando creditor tñ suo debitore pro suo credito cessionem recipit. Ita legitur in d.l. per diuersas. ibi, & his quascunque, vel creditor pro debito. Quem casum, & Doctor. ibi annotarunt, & Gabr. qui supra. n. 7. qui recenset etiam Aret. in consil. 136. col. 2.
- 12 Tertius casus, quando is qui rem tñ alienam possidens sibi aliqua ex causa obligatam recipit pensionem, pro maiori sui munimine, & cautione. Ita habetur in d.l. per diuersas. ibi, vel is, qui res alienas possidet, pro debito, seu return apud se constitutarum monimine, ac tuitione accepit. Et casum hunc annotarunt Castr. ibi col. pen. & Gabr. in d. conclus. 5. num. 8. & Alciat. in respon. 114. n. 5.

Quartus

- 13 Quartus est casus, quando tñ fit cesso inter legatarios seu fideicommissarios. Sic habetur in dic. l. per diuersas, ibi, nec non his, quas inter legatarios seu fideicommissarios, quibus debita, vel actiones seu res alia relata sunt pro his fieri necesse sit. Et casum hunc annotarunt ibi Doct. & Gabr. qui supra. n. 9. qui refert, & Gualden. in cautela 12. de acq. har. Et idem dicendum est in alijs casibus prædictis similibus, sicuti in cessione facta tñ inter socios. Nam similis est hic casus illi primo, quando cesso fit inter coheredes, qui locij hereditatis dicuntur. Ita in specie annotavit Sal. in dic. l. per diuersas. col. 3. ver. item nota ex litera. Est etiam similis illi quarto, quæ 25 fit inter tñ fideicommissarios, & qui & ipsi sociorū nomen obtinent. Et in specie cessionis factæ inter socios scriperunt Bartol. Bald. & Salic. in l. per diuersas. Gabr. in d. conclus. 5. n. 12. & num. 13. vbi & de habentibus rem communem. Idem respondit Alc. in d. respon. 124. n. 3. Et his declaratur etiam prædictum statut. Papia de cessione iurium. Etsi. n. de cessione, quæ fit inter coheredes mentionem tantummodo faciat, non tamen excludit su prædictas, quæ à iure communī admittuntur.
- Declaratur secundò, vt locum non habeat hæc iuris præsumptio, & coniectura, vt locum habeat quad eum, contra tñ quem facta fuit cesso, nō autem quad cedentem, cui confessio nocet. Ita Bartol. in d.l. per diuersas. num. 12. vers. & hoc verum, quem lecūti sunt Alex. in consil. 136. col. 1. libr. 2. Ias. in §. fuerat. n. 8. r. in inst. de actio.
- 23 Declaratur secundò, vt locum non habeat, qñ tñ coniectura cessionis instrumento, etiam ex intervallo preciū numeratur. Nam tunc sufficit. Ita Bart. in d.l. per diuersas. n. 16. qui dixit, sic sanctum in lab. Anaf. C. mand.
- Declaratur tertio, vt non procedat hæc præsumptio, quando habita est fides de pretio. Ita Bald. in d.l. per diuersas. n. 27. & ibid. Sal. q. 4. Guido Papa q. 467. & Gabr. in d. conclus. 5. n. 27.
- Tertia est præsumptio, & coniectura factæ, simulata, & quando in ipso cessionis actu numeratū fuit pretium, deinde paulo post cedens illud restitut cessionario. Ita Bart. in d.l. per diuersas. num. 17. & Bal. n. 20. Rim. Sen. in consil. 407. n. 8. lib. 3. Atfl. in c. 1. in princ. n. 42. de feudo dato in vicem legis comm. & Soc. Iun. in consil. 97. n. 70. lib. 2. Et hanc præsumptionem approbat prædictum statutum Papia, de cessione iurium.
- Quarta est præsumptio, & coniectura factæ, simulata, & quando cessionis, quando cedens tñ fixit cessionarium esse suum creditorem, & deinde causa illius crediti ei celsit actionem contra suum aduersarium. Ita Bartol. in dic. l. per diuersas. n. 19. C. mand. Rom. in consil. 450. n. 1. qui idem esse respondit, quando pro parte fixit cedens, illum cessionarium esse suum creditorem. Fulg. in consil. 205. Aret. in consil. 36. col. 5. in fine. & in consil. 95. in secundo dubio.
- Quinta est præsumptio, & coniectura factæ, simulata, & quando cessionis, quando tñ actions cessæ pro parte vendite, & pro parte donatæ fuerint. Ita sanctum est in l. vlt. C. mand. qui edita fuit à Iustinian. ad correctionē dictæ l. per diuersas. Cum eni. Anastasius in d.l. per diuersas, concessisset cessionem actionum titulo emptionis, iusto numerato pretio, vel titulo donationis. Redemptores litium, qui omnia mala noverunt, ad eludendam dictæ l. per diuersas. sanctionem, excogitarunt tres fraudes. Quarum prima fuit, quod in eodem instrumento cessionis pro parte vendoretur, & pro parte donaretur. Secunda, quod pro una parte vendoretur vni, & pro altera parte donaretur alteri interpositæ personæ. Tertia fuit, quod expresse donaretur in totum vni, sed clam recipetur aliquid nomine pretij. Has fraudes damnavit Iustinian. d.l. vlt. statuens tribus his casibus fraudem presumi. Et cessionarium agere non posse, nisi vsque ad iustum pretium. Ita sensit Bart. in d.l. per diuersas. n. 5. & latè declarat Bald. in d.l. vlt. col. 1. idem in l. vlt. Cod. ne licet potest. & l. 2. Co. de repud. her. Rom. in consil. 450. num. 2. Jo. de Mil. in verbo, simulata præsumitur. Cepo. in tract. de simulatione contractuum. nu. 43. Socin. Iun. in consil. 97. n. 71. lib. 2.
- Declaratur primò, vt non procedat, quando vni vendita est pars actionis, & deinde alteri personæ diuersæ donata tñ est altera pars, ita quod re vera is, cui pars do-

Tomus Primus. KK nata